

Venstrebladet

Holbæk Amts Venstreblad

Weekend

26.-27. marts 2011

Uge 12 · Nr. 72 · 106. årgang

Løssalg kr. 14,00

www.nordvestnyt.dk

HOLBÆK

Strid om streger

TUSE NÆS: Makværk! Sådan siger en gruppe beboere på Tuse Næs om den plan, de har omdøbt fra Grøn Vækst til Grøn Misvækst.

Foto: Mik

▶ Læs side 10

Pusterum

BAGGRUND: Det handler om pusterum - Fabricius Hansen er socialrådgiver og psykoterapeut, men hun vil gerne have legen med.

Foto: Peter Andersen

▶ Læs 2. Sektionen s. 1-4

GF - Nordvestsjælland

Bysøplads 1

4300 Holbæk

Tlf. 59 44 11 01

GF FORSIKRING

Kaveh og ketsjeren

SPORT: Iranske Kaveh Mehrabi rejser verden rundt med badminton. Lørdag gælder det oprykning i Holbæk.

Foto: Per Jensen
▶ Læs side 6-7

Udfordret

INDLAND: Michael Juul Eriksen har fået et udfordrende job. Han skal forsvare Hells Angels-rockeren Brian Sandberg.

▶ Læs side 9

Karen klæder nye adoptivforældre på

Jobportræt

Hun kalder tv-programmet »Sporløs« for følelssporno, og Karen Fabricius Hansen beskæftiger sig professionelt med problemer omkring adoption. Men den 58-årige holbækker er også selv adoptivmor til to voksne sønner.

AF SØM

Hendes stemme er mild og god og lyder ligesom den i radioen, der søndag eftermiddag læser lytterønsker og fortæller, hvad der blev samlet ind i til Giro 413 ved Gerda og Gunnars guldbryllup.

Hun svarer med omtanke, lytter tålmodigt og afbryder ikke. Og måske netop på grund af den venlige ro, Karen Fabricius Hansen udstråler, virker det stærkere, når hun siger: - Jeg synes på en måde, at »Sporløs« er følelssporno. Jeg kan sagtens selv få en klump i halsen, når jeg ser programmet. Men jeg ved ikke, om folk altid kan overskue konsekvenserne af, at deres historie bliver udstillet for så mange i fjernsynet. Jeg tror det ikke.

Vi sidder i det indre Kø-

En frø af stof er et af Karen Fabricius Hansens midler til at lokke smilet frem hos sine klienter på kontoret i Holbæk.

Foto: Peter Andersen

benhavn og er de eneste ved et stort bord i Dansk Socialrådgiverforening, hvor hun for lidt siden er blevet færdig med et bestyrelsesmøde.

Den 58-årige holbækker er formand for landets cirka 90 organiserede, selvstændige socialrådgivere, og hun har sin egen virksomhed i Smedelundsgade i Holbæk.

Store følelser bliver vist for alle i fjernsynet

Hun er også uddannet psykoterapeut og er i det hele taget aktiv på flere fronter. En af dem handler om adoption.

Karen Fabricius underviser på Familiestyrelsens adoptionsforberedende kurser, der er obligatoriske for kommende adoptivforældre - og det er på grund af det job, at vores samtale er sporet ind på DR-programmet »Sporløs«.

I nogle af udsendelserne forsøger adoptivbørn at finde deres biologiske forældre eller søskende - og det kan både gå godt og dårligt.

Fortsættes side 2

FORD C-MAX
Årets bil i Danmark 2011

Energi klasse
A **C**

CO2 119-159 g/km
Brændstøkkonometri 14,5-21,7 km/l
www.ford.bin2bil.dk

Proov den hos
BIN2BIL

Smedekjærgade 21 • 4300 Holbæk • 59 43 11 01

Fortsat fra forsiden

Karen Fabricius holder med begge hænder om kaffekoppen, tager et par sekunders tøvede tilløb og siger så:

- Jeg har stor forståelse for, at adoptivbørn søger deres rødder og gerne vil møde deres biologiske forældre. Men det er altså store følelser, der er i spil - og de bliver vist for alle i fjernsynet. Det tror jeg ikke altid, at adoptivbørnene kan overskue - at de bliver gjort til underholdning.

Det hele var aftalt på forhånd I »Sporløs«

DR-programmet »Sporløs« blev kaldt fup, da fagbladet Journalisten for et år siden afslørede, at det byggede på iscenesættelse.

Når filmholdet tager af sted sammen med en reporter og hovedpersonen, er de pårørende på forhånd blevet opsøret og har sagt ja til at medvirke i de »overraskende« møder.

Men næsten 900.000 seere i snit kigger på, og DR-succesen har været siden 1999. Den næste stribe program, stadig med Louise Wolff i værtsrollen, kommer i 2012.

- Det er ikke altid en rosenrod historie, når man møder sin fortid. Der er følelser på spil for alle parter. Måske bliver det endnu en afvisning - eller afklaring og stor lykke. Nogle gange kommer man også ud for, at den, der søger sine familie-rødder, bagefter nærmest kan føle sig afpresset. Så det er ikke så enkelt ...

Bonusinfo: Karen Fabricius er selv adoptivmor

Sådan lyder Karen Fabricius' mening, og det er på høje tid at smide en vigtig bonusoplysning ind. Holbækkeren er selv adoptivmor.

Sammen med sin mand, Tomas Verhein Hansen, adopterede hun i 1994 to vietnamesiske drenge.

De to søskende, der boede på et børnehjem i Vietnam, var dengang knap to år og fire år, så hun har ikke kun teorien i orden,

men har også mange års praktisk erfaring på godt og ondt. Der er store glæder, udfordringer og bekymringer - og sådan er det jo bare at have børn, om de er adopterede eller ej.

Karen Fabricius og hendes mand var barnløse, men selvom om hun havde masser af faglig viden om emnet, var socialrådgiveren i begyndelsen ikke selv klar til at adoptere. Hun havde set eksempler på, at det ikke kun var lykke, og hun var ikke parat til at lukke det ind i sit liv.

- Men det blev jeg, og da vi havde overskud og tid, gjorde vi det - på et tidspunkt, hvor vi begge var lidt oppe i årene, smiler hun.

Der var brug for en anden indgang

På det tidspunkt nærmede hun sig de 40 år, og hendes mand havde passeret den runde fødselsdag.

Dengang eksisterede kurserne for adoptivforældre ikke, og Karen Fabricius tænkte, at det var en smule vanvittigt, at hun og hendes mand kunne rejse om på den anden side af jordkloden for at hente to børn uden at være mere forberedte.

De havde talt med andre adoptivforældre, men det slog Karen Fabricius, at der var brug for en mere struktureret indgang til rollen som adoptivforældre end bare det at blive godkendt efter en social og økonomisk målestok.

Hun følte, at adoptivforældre havde behov for at blive klædt ordentligt på af fagfolk - og selv at reflektere over hvad den anderledes familieform indebærer. At få nogle værktøjer til det nye liv.

Så da Familienstyrelsen i 2000 etablerede kurserne og slog stillinger som konsulenter op, ansøgte hun om at blive en af underviserne.

Kurser får ros og er en øjenåbner

Kurserne er obligatoriske, når man har fået den første, formelle godkendelse som adoptivforældre, og de blev indført som led i en modernisering af hele proceduren for at blive godkendt.

Forløbet varer to ugeender, og kurserne er blevet en stor succes. De får meget fine bedømmelser af deltagerne, og mange kalder de to ugeender for en øjenåbner.

Der er en mandlig og kvindelig kursusleder med hver gang, og Karen Fabricius har fire til seks kurser om året, altså i alt otte-tolv ugeender.

Deltagerne skal bruge sig selv

Hun fortæller, at der i starten ikke kun var positive forventninger.

- Da kurserne blev præsenteret, var mange bange for, at der nærmest var tale om tvangsterapi, men sådan er det slet ikke. Der er gruppearbejde, opgaver for

Karen Fabricius slapper af i en sækkestol på sit kontor i Holbæk, hvor der ofte drøftes alvorlige emner - men hvor der ikke er langt til smilet. Foto: Peter Andersen

parrene, individuelle opgaver, film og debat - og man opfordres til virkelig at »bruge sig selv« i forløbet. Men terapi er det ikke, understreger kursuslederen.

Vigtigt er det dog at tage et kig ind i sig selv, inden man får et adoptivbarn ind i sin tilværelse. Finde ud af, hvad man har med i skabet.

- Vi har alle fået nogle knubs i livet, og det er ikke dårligt i sig selv - måske tværtimod. Det giver erfaring, og kurserne er et slags lukket rum. Ideen er, at alle tanker og følelser skal kunne luftes, uden at de kommer videre.

Karen Fabricius rømmer sig og fortæller mere.

- Vi giver et billede af,

hvilke dilemmaer og udfordringer man kan komme til at stå over for. Hvilke ting skal man være opmærksom på ved sig selv - og ved barnet, som i mange tilfælde har negative erfaringer med voksne og nogle gange mangler vigtige ting i sin udvikling.

Ingen kontakt efter - og ingen indflydelse

Det kunne lyde som lidt af et skræmmebillede, men er det ikke. Det er ret få, der bagefter melder ud, at de alligevel ikke ønsker at adoptere.

For Karen Fabricius og de andre kursusledere er kontakten til deltagerne intens i de to ugeender, men de har ingen indflydelse på, hvordan det går i sagerne senere.

Lederne må ikke have forbindelse med kursisterne bagefter, i hvert fald ikke før de er endeligt godkendt. Og de har intet med denne godkendelse at gøre.

- Men derfor kan man godt blive indfanget af den menneskelige kontakt og af

deltagerens personlige historier. Man kommer utrolig tæt på, og jeg er meget ydmyg over for situationen og imponeret over den åbenhed, deltagerne viser. Utroligt, hvad der sker med folk på to ugeender, hvor 24 fremmede mennesker mødes.

Hun passer godt på sine børns historie

Vi runder af i Karen Fabricius egen familie. Hun ønsker ikke at fortælle i detaljer om sine to adopterede sønner, der nu er voksne. Den ene er 18 år og bor hjemme, den store på 20 år er flyttet hjemmefra. Hun vil heller ikke i avisen med et familiebillede.

- Jeg passer på mine børns private og helt personlige historie. De skal ikke udstilles, siger Karen Fabricius - venligt, men bestemt.

Hun fortæller dog, at familien har været på besøg i Vietnam og mødt drengenes biologiske mor.

- Det var så stort for både børnene og os, og det var meget fint og følsomt. Jeg ville nødig have haft et tv-kamera fra »Sporløs« som ekstra tilskuere ved den lejlighed.

soem@nordvest.dk

Hun er uddannet som både socialrådgiver og psykoterapeut, og Karen Fabricius Hansen har gang i mange aktiviteter.

Louise Wolff, til venstre, er vært på DR-programmet »Sporløs«, hvor blandt andre adoptivbørn kan søge efter deres familie. Her ses hun med en af de medvirkende fra et tidligere program. Nogle af de første værter i »Sporløs«, som har været vist siden 1999, var Hans-Georg Møller, alias Gorm, og senere Line Baun Danielsen. Foto: DR

Vestjyde uden frygt for nye udfordringer

Jobportræt

Turen gik til Holbæk, da Karen Fabricius var uddannet som socialrådgiver i 1978 - og hun er blevet hængende.

AF SØM

Hvis nogen går rundt og tror, at vestjyder er sindige vanedyr, der helst ikke vil kastes ud i noget nyt - så er Karen Fabricius Hansen et af de mange levende demotier på fordommen.

Hun har flere gange i sit arbejdsliv sagt en stilling ud uden at have noget andet på hånden, men der har altid vist sig nye spændende muligheder.

Hun er fra Holstebro, blev student på byens gymnasium i 1971 og fuldførte uddannelsen som socialrådgiver i 1978. Det var i Esbjerg.

Der var arbejdsløshed i faget, men Karen Fabricius fik det ene af de tre ønskejob, hun søgte. Det var på Sjælland - og så flyttede hun til Holbæk.

Jobbet var som Undløse

Skolehjemets første socialrådgiver. Hun fik den nye funktion op at stå, men stoppede efter to spændende og lærerige år.

Sabbatar, arbejde - og så adoptivmor

Privat havde hun i Holbæk fundet sammen med Tomas, og parret solgte huset og holdt et sabbatar, hvor de rejste rundt i Afrika.

Hjemme igen fik Karen Fabricius et vikarjob i Bjergsted og blev derefter ansat ved familieplejen i Holbæk, hvor hun talte med mennesker, der gerne ville være plejefamilie. Hun var med til at matche børn og familier og havde tilsynet med dem.

Det job var hun i til 1990 og kom så til Nebs Møllegård ved Ringsted, som var Vestsjællands Amts behandlingshjem. Efter nogle år stoppede hun og holdt orlov. Det var, da ægteparret i 1994 adopterede to drenge fra Vietnam.

Karen Fabricius gennemførte siden den fireårige uddannelse til psykoterapeut i København og blev færdig i 2003. Hun har mange års erfaring med terapi, både individuelt, for par og for familier.

Også adoptionsrådgivning er på hendes program, og hun har siden 2000 været tilknyttet Familieetrel-

sens kurser for adoptivforældre.

Home-Start - en hånd i ryggen til børnefamilier

Karen Fabricius har kontor i Smedelundsgade i Holbæk, og hun er også med i frivilligt arbejde.

Det gælder blandt andet projektet Home-Start - som ikke har spor med ejendomsæglerkæden at gøre.

Home-Start Familiekontakt er en organisation, hvor frivillige tilbyder hjælp til familier med børn under skolealderen.

»En hånd i ryggen« kalder Karen Fabricius det. Det er et par timers hjælp om ugen - for eksempel madlavning eller rengøring. Eller en god snak.

Til hvem? Til en enlig eller en familie, der lige har fået tvillinger. En familie med et handicappet barn. En familie uden netværk. En, hvor der er sygdom. Eller en familie, der er i underskud og ønsker hjælp.

- Et par timer om ugen lyder ikke af så meget, men det gør underværker. Sådan lyder de tilbagemeldinger, vi får, fortæller hun.

Organisationen er international. Familier, der har fået hjælp, bliver selv senere nogle gange familievener. Man kan læse om projektet på www.home-start.dk

soem@nordvest.dk

Karen Fabricius har kontor i Smedelundsgade i Holbæk, og hun har leg og smil på programmet i for eksempel samtalerne med børn, der har problemer. Her prøver avisens medarbejder en af hendes indledende øvelser ...

Fem hurtige til Karen

Hvilken bog er du ved at læse?

- En fagbog, der hedder »De bedste hensigter« af Cheri Register. Det er en adoptivmors refleksioner fra Hans Reitzels Forlag. En rigtig god og tankevækkende bog. Skonlitterært har jeg haft meget glæde af Jakob Ejersbos trilogi fra Tanzania. Tomas og jeg var i Tanzania nogenlunde samtidig med Jakob og kan huske dilemmaerne, genkende stederne, miljøerne, og folkene. Bøgerne er så godt ramt på alle måder.

Hvilken film er den bedste, du har set?

- Arh, der er så mange. Men den sidste, der lige ringer ind, er Departures, som jeg så i Holbæk Filmklub. Den er japansk fra 2008 af Yojiro Takita. Det er både et lystspil og et drama om sorgbearbejdelse. Skøn film.

Hvem beundrer du eller ser op til?

- Lige i disse tider beundrer jeg de arabiske folk, der kæmper på fredelig vis for nye styre med frihed og demokrati. De er så modige, for de bliver jo ikke altid mødt fredeligt af for eksempel galningen Gaddafi.

Hvor mange venner har du på Facebook?

- Det ved jeg faktisk ikke. Jeg går ikke så meget op i det og er ikke god til den form for kontakt. Jeg har flere gange sagt, at det var en misforståelse, at jeg lavede en profil, fordi jeg ikke får svaret folk.

Hvornår har du sidst støvsuget?

- Puha, det er lang tid siden. Vi har den søde Roberta. Det er en støvsugerrobot, der fiser rundt og ordner i køkken-alrum hver nat. Min søn støvsugede de øvrige rum forleden. Jeg er for det meste gode venner med nullermænd.

... og får stort bifald, da det lykkes at splitte papiret ad. Foto: Peter Andersen

Læs mere side 4

AROS FORSIKRING

...familiens bedste valg

AROS forsikring ejes af kunderne og leverer konkurrencedygtige forsikringer til hele familien af engagerede medarbejdere, baseret på hæderlighed, personlig betjening og hurtig skadesbehandling.

Assurandør Ricki Larsen
Tlf. 8734 5044, mobil 2970 6577
Dådyrvej 6, 4390 Vipserød
ricki.larsen@aros-forsikring.dk

AROS FORSIKRING

Aros Forsikring g/s
Viby Ringvej 4 - 8260 Viby J
Tlf. 7010 4222
www.aros-forsikring.dk

nordvestnyt.dk

Danmark er kendt for at ønske de små og fejlfrie adoptivbørn. Her er det børn i Guatemala, der venter på en dag at blive adopteret.
Foto: Polfoto

En lille sælger og en svigtet på børnehjem

Adoption

Karen Fabricius Hansen fra Holbæk bruger en oplevelse fra Etiopien til at beskrive adoptivbørns måde at reagere på.

AF SOM

Et børnehjem i Etiopien. Sammen med en gruppe er Karen Fabricius Hansen på studietur, og på sovesalen bliver danskerne vist rundt blandt børnene.

En lille purk har rejst sig i sengen og hopper op og ned. Han suger opmærksomhed til sig, og hun går hen til ham.

Efter et stykke tid, hvor der overfladisk set er fuld kontakt fra den lille guts side, går hun videre, men drejer hovedet og ser tilbage.

Der er ingen reaktion hos drengen. Han har hurtigt vendt sig og er ved at sugе den næste voksne ind. Han er i konstant bevægelse.

I en anden seng ligger en lille dreng og kigger med store øjne. Han er apatisk og passiv, da en af danskerne står hos ham i lang tid og taler blidt.

Han reagerer tilsyneladende ikke - men da hun går, ser nogle af de andre voksne, at han drejer hovedet og kigger efter hende.

Det er socialrådgiveren og psykoterapeuten Karen Fabricius fra Holbæk, der giver de to små øjeblikke fra en rejse i Afrika.

Den ene sælger varen - den anden har lukket ned

Hun bruger fortællingen om de to yderpunkter i adfærd som ek-

sempler på det, hun kalder overlevelsestrategier hos børn, der har haft en utilstrækkelig voksenkontakt.

Holbækkeren udlægger de to afrikanske børns væremåde sådan:

- Det er to forskellige måder at klare det smertefulde eller angstprovokerende i ikke at kunne læne sig ind i en tryk voksenrelation. Den ene er i konstant stress og bevægelse og kæmper for opmærksomhed, den anden har lukket ned og tør ikke vise interesse - formentlig, fordi han for har rakt ud og ikke er blevet mødt.

- Hvordan det kommer til at gå de to børn, når de bliver adopteret, afhænger af, om forældrene kan forstå de signaler og den adfærd, de tager med. Det er deres overlevelseshæder, forklarer Ka-

ren Fabricius og bruger den ene etiopiske dreng som eksempel:

- Vi skal huske, at selvom barnet tilsyneladende ikke viser interesse, så er der inde bagved et stort, stort ønske om og et behov for, at de voksne skal blive i kontakten. De skal vide, at de skal være tålmodige og se og sætte pris på selv de mindste åbninger. De voksne skal tro på, at barnet vil dem, men også huske, at som voksne er arbejdet deres. Adoptivbarnet skal modtages på sine egne betingelser.

Ikke altid det bedste for børn at blive adopteret

Man skal ikke forveksle Karen Fabricius stille stemmeføring og rolige argumentation med holdningsløshed. Hun tør godt smide en provokation ind i samtalen.

- Jeg tror såmænd ikke altid, at det er det bedste for børn at blive adopteret, indskyder hun - og bemærkningen får lov at hænge lidt i luften.

Head begrundet du det med?

- Jeg tænker, at man river dem jo ud af deres sammenhæng. Fjerner dem fra et sted, hvor de andre børn ser ud som dem, og hvor de alle er i samme båd. Man skal virkelig være overbevist om, at det bliver en overgang til noget bedre for børnene. Mange af dem kan komme til at kæmpe med identitetsproblemer eller ensomhed.

Hvad er succeskriteriet for en vellykket adoption så?

Kursuslederen og adoptivmoderen har nogle bud.

- For det første har det ikke noget at gøre med, at barnet vokser op og kommer på universitetet el-

ler får en stor stilling. Det handler om at hjælpe barnet til at fungere på sine egne præmisser og være tilfreds med sit liv.

- Mange adoptivforældre er optaget af, at deres børn skal være glade og velfungerende i skolen. Men de voksne skal kunne rumme, at det ikke altid er sådan. Ellers bliver det et pres - og noget, børnene skal leve op til, for at forældrene kan føle sig gode nok.

Danmark er kendt for at ønske små og fejlfrie børn

I Danmark er der tradition for, at adoptivforældre ønsker helt små børn, mens det i andre lande er mere almindeligt at adoptere ældre børn.

- Vi er kendte for, at vi ønsker os de små og fejlfrie børn. Det kan være problematisk for børnene, men det er redeligt nok, hvis de kommende forældre erkender, hvor meget de kan gabe over, lyder Karens mening.

Og hun køber uden at tøve det modspil, journalisten sender ind.

Meget af det lyder jo nøjagtig som de spørgsmål, biologiske forældre tumler med ...

- Det er da rigtigt. Noget er det samme, men nogle ting er også meget forskellige. For eksempel kan børnene være mærkede af de skift, der har været i deres liv. De har to sæt forældre - og en historie fra før de kom hertil. Den skal de have med sig på godt og ondt. Der er helt klart nogle ekstra udfordringer, som det er godt at få snakket med andre i samme situation om.

soem@nordvest.dk

- Jeg tror ikke altid, at det er det bedste for børn at blive adopteret, siger Karen Fabricius Hansen.
Foto: Peter Andersen